

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 419/2019
05.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници тужиоца Агенције за вештачење и консалтинг – АА предузетник из ..., чији је пуномоћник Бобан Матић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Високи савет судства, Основни суд у Крагујевцу, коју заступа Државно правобранилаштво у Београду, ради дуга, одлучујући о сукобу надлежности између Привредног суда у Београду и Првог основног суда у Београду, у седници одржаној 05.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари, **НАДЛЕЖАН ЈЕ** Први основни суд у Београду.

Образложење

Тужилац је поднео тужбу Првом основном суду у Београду против тужене ради дуга на име законске затезне камате која му није исплаћена приликом исплате накнаде и награда за обављено вештачење у одређеном предмету Основног суда у Крагујевцу. Закључујући да је вештак привредни субјект, Први основни суд у Београду се решењем П 1820/19 од 29.01.2019. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој парници и по правноснажности решења предмет доставио Привредном суду у Београду као стварно и месно надлежном.

Привредни суд у Београду није прихватио надлежност већ је предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности на основу члана 22. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овој правној ствари надлежан Први основни суд у Београду.

Према члану 25. Закона о уређењу судова привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних субјеката, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице, ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Према Закону о судским вештацима ("Службени гласник РС" број 44/2010) послови вештачења у смислу овог закона представљају стручне активности чијим се обављањем, уз коришћење научних, техничких и других достигнућа пружају суду или другом органу који води поступак потребна стручна знања која се користе приликом утврђивања оцене или разјашњења правно релевантних чињеница (члан 2. став 2); вештачење обављају и физичка и правна лица која испуњавају услове предвиђене овим законом, државни органи у оквиру којих се може обавити вештачење, као и научне и стручне установе (члан 3); вештака именује и разрешава министар надлежан за послове правосуђа. Министар одлучује о упису и брисању правних лица у регистар правних лица за обављање послова вештачењем (члан 4); вештак има право на накнаду трошкова и право на награду за рад (члан 5); физичко лице може обављати и вештачење само ако је уписано у регистар вештака (члан 8).

По Закону о привредним друштвима, привредно друштво је правно лице које обавља делатност у циљу стицања добити (члан 2).

Из цитираних законских одредби произлази да вештак није привредни субјект нити обавља привредну делатност (првенствени циљ обављања вештачења није стицање добити већ је то пружање суду или другом органу који води поступак потребних стручних знања за утврђење оцене или разјашњење правно релевантних чињеница). С обзиром да се у овом случају не ради о спору између привредног субјекта и другог правног лица нити се ради о привредној делатности, то је за поступање у овој правној ствари надлежан Први основни суд у Београду.

На основу члана 22. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић